

לעילוי נשמת
שלום בן משה

שנן את המשנה בעל פה בקלות

Memorize the Mishnah, very, very easily

טבול יום פרק ב'

א מִשְׁקָה טָבוּל יוֹם כַּמִּשְׁקִין שֶׁהוּא נוֹגֵעַ
 בָּהֶן. אֵלּוּ וְאֵלּוּ אֵינָן מִטְּמְאִין. וְשֶׁאֵר כָּל
 הַטְּמְאִין, בֵּין קַלִּין בֵּין חֲמוּרִין, הַמִּשְׁקִין
 הַיוֹצֵאִים מֵהֶן כַּמִּשְׁקִין שֶׁהוּא נוֹגֵעַ בָּהֶן. אֵלּוּ
 וְאֵלּוּ תַחֲלִילָה, חוּץ מִן הַמִּשְׁקָה שֶׁהוּא אֵב
 הַטּוֹמְאָה.

ב קַדְרִיָּה שֶׁהִיא מְלֵאָה מִשְׁקִים, וְנֹגַע בָּהּ
 טָבוּל יוֹם – אִם הָיָה מִשְׁקָה תְּרוּמָה, הַמִּשְׁקִין
 פְּסוּלִין וְהַקַּדְרִיָּה טְהוֹרָה. וְאִם הָיָה מִשְׁקָה
 חוּלִין הַכֹּל טְהוֹר, וְאִם הָיוּ יָדָיו מְסוּאָבוֹת הַכֹּל
 טָמֵא. זֶה חוֹמֵר בְּיַדָּיִים מִבְּטָבּוּל יוֹם. וְחוֹמֵר
 בְּטָבּוּל יוֹם מִבְּיַדָּיִים: שֶׁסָּפַק טָבּוּל יוֹם פּוֹסֵל אֶת
 הַתְּרוּמָה, וְהַיָּדָיִים סָפְקוֹ טְהוֹר.

ג הַמַּקְפָּה שֶׁל תְּרוּמָה, וְהַשּׁוּם וְהַשָּׂמֶן שֶׁל
 חוּלִין, שֶׁנֹּגַע טָבּוּל יוֹם בְּמַקְצָתוֹ, פּוֹסֵל אֶת פּוֹלָם.
 הַמַּקְפָּה שֶׁל חוּלִין, וְהַשּׁוּם וְהַשָּׂמֶן שֶׁל תְּרוּמָה,
 שֶׁנֹּגַע טָבּוּל יוֹם בְּמַקְצָתוֹ, לֹא פּוֹסֵל אֶלָּא מְקוֹם
 מִגְּעוֹ. וְאִם הָיָה הַשּׁוּם מְרוּבָּה, הוֹלְכִין אַחַר
 הָרוֹב.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה: אֵימָתִי? בְּזִמְנָן שֶׁהָן גּוֹשׁ
 בַּקַּעֲרָה. אֲבָל אִם הָיָה מְפוֹזָר בְּמַדּוּכָה, טְהוֹר,
 מִפְּנֵי שֶׁהוּא רוּבָּה בְּפִיזוּרוֹ. וְשֶׁאֵר כָּל הַנִּידוּכִין,
 שֶׁדָּכוֹן בְּמִשְׁקִין. אֲבָל אֶת שֶׁדָּרְכוֹן לְדוּדָה
 בְּמִשְׁקִים, וְדָכוֹן שֶׁלֹּא בְּמִשְׁקִין, וְהוּא גּוֹשׁ בַּקַּעֲרָה,
 הָרִי אֵלּוּ פְּעִיגוּל שֶׁל דְּבִילָה.

ד הַמַּקְפָּה וְהַחֲמִיטָה שֶׁל חוּלִין, וְהַשָּׂמֶן שֶׁל
 תְּרוּמָה צָף עַל גְּבִיָּהּ, וְנֹגַע טָבּוּל יוֹם בַּשָּׂמֶן, לֹא
 פּוֹסֵל אֶלָּא הַשָּׂמֶן. וְאִם חִיבָּז, כָּל מְקוֹם שֶׁהִלָּךְ
 הַשָּׂמֶן, פּוֹסֵל.

טבול יום פרק ב'

א מִשְׁקָה טָבּוּל יוֹם כַּמִּשְׁקִין שֶׁהוּא נוֹגֵעַ
 בָּהֶן. אֵלּוּ וְאֵלּוּ אֵינָן מִטְּמְאִין. וְשֶׁאֵר כָּל
 הַטְּמְאִין, בֵּין קַלִּין בֵּין חֲמוּרִין, הַמִּשְׁקִין
 הַיוֹצֵאִים מֵהֶן כַּמִּשְׁקִין שֶׁהוּא נוֹגֵעַ בָּהֶן. אֵלּוּ
 וְאֵלּוּ תַחֲלִילָה, חוּץ מִן הַמִּשְׁקָה שֶׁהוּא אֵב
 הַטּוֹמְאָה.

ב קַדְרִיָּה שֶׁהִיא מְלֵאָה מִשְׁקִים, וְנֹגַע בָּהּ
 טָבּוּל יוֹם – אִם הָיָה מִשְׁקָה תְּרוּמָה, הַמִּשְׁקִין
 פְּסוּלִין וְהַקַּדְרִיָּה טְהוֹרָה. וְאִם הָיָה מִשְׁקָה
 חוּלִין הַכֹּל טְהוֹר, וְאִם הָיוּ יָדָיו מְסוּאָבוֹת הַכֹּל
 טָמֵא. זֶה חוֹמֵר בְּיַדָּיִים מִבְּטָבּוּל יוֹם. וְחוֹמֵר
 בְּטָבּוּל יוֹם מִבְּיַדָּיִים: שֶׁסָּפַק טָבּוּל יוֹם פּוֹסֵל אֶת
 הַתְּרוּמָה, וְהַיָּדָיִים סָפְקוֹ טְהוֹר.

ג הַמַּקְפָּה שֶׁל תְּרוּמָה, וְהַשּׁוּם וְהַשָּׂמֶן שֶׁל
 חוּלִין, שֶׁנֹּגַע טָבּוּל יוֹם בְּמַקְצָתוֹ, פּוֹסֵל אֶת פּוֹלָם.
 הַמַּקְפָּה שֶׁל חוּלִין, וְהַשּׁוּם וְהַשָּׂמֶן שֶׁל תְּרוּמָה,
 שֶׁנֹּגַע טָבּוּל יוֹם בְּמַקְצָתוֹ, לֹא פּוֹסֵל אֶלָּא מְקוֹם
 מִגְּעוֹ. וְאִם הָיָה הַשּׁוּם מְרוּבָּה, הוֹלְכִין אַחַר
 הָרוֹב.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה: אֵימָתִי? בְּזִמְנָן שֶׁהָן גּוֹשׁ
 בַּקַּעֲרָה. אֲבָל אִם הָיָה מְפוֹזָר בְּמַדּוּכָה, טְהוֹר,
 מִפְּנֵי שֶׁהוּא רוּבָּה בְּפִיזוּרוֹ. וְשֶׁאֵר כָּל הַנִּידוּכִין,
 שֶׁדָּכוֹן בְּמִשְׁקִין. אֲבָל אֶת שֶׁדָּרְכוֹן לְדוּדָה
 בְּמִשְׁקִים, וְדָכוֹן שֶׁלֹּא בְּמִשְׁקִין, וְהוּא גּוֹשׁ בַּקַּעֲרָה,
 הָרִי אֵלּוּ פְּעִיגוּל שֶׁל דְּבִילָה.

ד הַמַּקְפָּה וְהַחֲמִיטָה שֶׁל חוּלִין, וְהַשָּׂמֶן שֶׁל
 תְּרוּמָה צָף עַל גְּבִיָּהּ, וְנֹגַע טָבּוּל יוֹם בַּשָּׂמֶן, לֹא
 פּוֹסֵל אֶלָּא הַשָּׂמֶן. וְאִם חִיבָּז, כָּל מְקוֹם שֶׁהִלָּךְ
 הַשָּׂמֶן, פּוֹסֵל.

טבול יום

פרק ב'

ה בשר הקודש שקרם עליו הקיפה – נגע טבול יום בקיפה, חתיכות מותרות. נגע בחתיכה, חתיכה וכל העולים עמה חיבור זה לזה. רבי יוחנן בן גורי אומר שניהם חיבור זה לזה. וכן בקטניות שקרמו על גבי פרוסות.

מעשה קדירה בקטניות – בזמן שהן פרודים, אינן חיבור. בזמן שהן גוש, חיבור. אם היו גושין הרבה, הרי אלו ימנו. שמן שהוא צף על גבי הנין, ונגע טבול יום בשמן, לא פסל אלא השמן. רבי יוחנן בן גורי אומר שניהם חיבור זה לזה.

ו חבית ששקעה לתוך בור של יין, ונגע בו טבול יום – משקה ולפנים חיבור, מן השפה ולחוץ אינו חיבור. רבי יוחנן בן גורי אומר: אפילו על גבה רום קומה, ונגע פנגד פיה, חיבור.

ז חבית שניקבה, בין מפיה בין משוליה בין מצדיקה, ונגע בו טבול יום, טמאה. רבי יהודה אומר: מפיה ומשוליה טמאה, מן הצדדין מקאן ומקאן טהורה. המערה מקלי לכלי, ונגע טבול יום בקילות, אם יש בו, יעלה באחת ומאה.

ח בעבוע שפחבית שניקב, בין מבפנים בין מבחוץ, בין מלמעלן בין מלמטון, זה פנגד זה, טמא באב הטומאה וטמא באוהל המת. הפנימי מלמטה והחיצון מלמעלן, טמא באב הטומאה וטמא באוהל המת. הפנימי מלמעלן והחיצון מלמטון, טהור באב הטומאה וטמא באוהל המת.

טבול יום

פרק ב'

ה ב ה ש ה ש ה ג
ט י ב ח מ ג
ב ח ו ה ש ח ז
ל ר י ב ג א ש ח ז
ל ו ב ש ש ג ש

מ ק ב ב ש ש
א ח ב ש ג ח א ה
ג ה ה א י ש ש א ש
ג ה ו ט י ב ל ש א
ה ר י ב ג א ש ח
ז ל

ו ח ש ל ב ש י ו פ
ט י מ ו ח מ ה
ו א ח ר י ב ג א
א ש ג ר ק ו ב ש
ח

ז ח ש ב מ ב מ ב פ
מ ו ב ט י ט ר י
א מ ו ט מ ה מ
ו ט ח מ ל ו ט
י ב א י ב י ב ו

ח ב ש ש ב מ ב מ פ
מ ב מ ב מ ז פ ז
ט ב ח ו ב ה ה
מ ו מ ט ב ה
ו ב ח ה ה מ ו
מ ט ב ח ו

